

Никола Вапцаров

Романтика

Аз искам да напиша
днес
поема,
в която да диша
на новото време
стихът.
Да тръпнат във нея
крилата
на гордия
демон,
обходил от полюс до полюс
светът.

Защо е този хленч?
Защо въздишат хората
по някаква романтика
изстинала?
Романтиката е сега в моторите,
които пеят
под небето синьо.
И неразбрали тази песен горда,
напразно
мръщите
чела.
Тя носи вечната
човешка бодрост
на яките
стоманени
крила.
Аз виждам в бъдещето тез
орляци
да пръскат
дъжд
от семена.
И в песните им,
рукнали
отгоре,
да блика
труд
и свобода.
Аз виждам как

прелитат
над моретата,
високо над екваторния пек,
прелитат над зелените полета
и над арктическия снег.
Това е новата романтика,
която
се ражда
и добива своя плът.
И въплотена в самолетно
ято,
обхожда днес
от край
до
край
светът.

КРАЙ

© 1940 Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11438>]